

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-66-16

Druk nr 706
Warszawa, 1 lipca 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy - Prawo bankowe
oraz niektórych innych ustaw z projektem
aktu wykonawczego.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 92;
- 2) po art. 136 dodaje się art. 136a w brzmieniu:

„Art. 136a. 1. W przypadku stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wycenie zabezpieczeń ekspozycji kredytowych, Komisja Nadzoru Finansowego może zobowiązać bank do zlecenia wskazanemu biegłemu rewidentowi lub rzeczoznawcy majątkowemu ponownej wyceny tych zabezpieczeń. Jeżeli w wyniku przeprowadzenia ponownej wyceny stwierdzono, że wartość zabezpieczeń, ustalona w wyniku ostatniej ich wyceny, jest większa, a różnica ta przekracza 20%, koszty ponownej wyceny ponosi bank.

2. Zlecenie ponownej wyceny, o której mowa w ust. 1, może zostać udzielone także bezpośrednio przez Komisję Nadzoru Finansowego. W takim przypadku koszty ponownej wyceny ponosi Komisja.

3. Jeżeli w wyniku przeprowadzenia ponownej wyceny, zleconej przez Komisję Nadzoru Finansowego, stwierdzono, że wartość zabezpieczeń, ustalona w wyniku ostatniej ich wyceny, jest większa, a różnica ta przekracza 20%, koszty ponownej wyceny ponosi bank.

4. Do zlecenia, zgodnie z ust. 2, ponownej wyceny zabezpieczeń ekspozycji kredytowych, przepis art. 135 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

5. Do biegłego rewidenta przeprowadzającego ponowną wycenę zabezpieczeń ekspozycji kredytowych przepisy art. 136 ust. 1, 1a i 2 stosuje się odpowiednio.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, ustawę z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 559, 978, 1166, 1223, 1260, 1311, 1348, 1357, 1513, 1634, 1830, 1844, 1854, 1864 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 615 i 904.

6. Rzeczoznawca majątkowy przeprowadzający ponowną wycenę zabezpieczeń ekspozycji kredytowych jest obowiązany niezwłocznie powiadomić Komisję Nadzoru Finansowego oraz radę nadzorczą i zarząd banku o ujawnionych faktach wskazujących na popełnienie przestępstwa. Rzeczoznawca majątkowy może odstąpić od powiadomienia rady nadzorczej i zarządu banku, jeżeli przemawiają za tym ważne powody.”;

- 3) w art. 145 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku powstania bezpośredniej groźby zaprzestania spłacania zobowiązań przez bank, lub jeżeli zarząd banku nie przekaze programu postępowania naprawczego zgodnie z art. 142 ust. 1, lub gdy bank nie realizuje programu postępowania naprawczego lub jego realizacja okaże się nieskuteczna, Komisja Nadzoru Finansowego może podjąć decyzję o ustanowieniu zarządu komisarycznego na czas realizacji programu postępowania naprawczego.”;

- 4) po art. 145 dodaje się art. 145a w brzmieniu:

„Art. 145a. 1. Komisja Nadzoru Finansowego może podjąć decyzję o ustanowieniu zarządu komisarycznego także w przypadku gdy działalność banku wykazuje rażące lub uporczywe naruszanie przepisów niniejszej ustawy, przepisów innych ustaw regulujących działalność banku lub zasady jego organizacji lub przepisów wydanych na ich podstawie, lub przepisów rozporządzenia nr 575/2013 i innych bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej regulujących działalność banku lub zasady jego organizacji. Zarząd komisaryczny ustanawia się na okres niezbędny do usunięcia nieprawidłowości związanych z rażącym lub uporczywym naruszaniem tych przepisów. Zarząd komisaryczny, nie rzadziej niż co 3 miesiące, informuje Komisję Nadzoru Finansowego i radę nadzorczą o działaniach podejmowanych w celu usunięcia tych nieprawidłowości.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 145 ust. 1–4 i 6 stosuje się odpowiednio.”;

- 5) w art. 156a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dobrowolna likwidacja banku nie wyłącza możliwości podjęcia przez Komisję Nadzoru Finansowego działań, o których mowa w art. 142–145a, art. 147 i art. 157.”;

- 6) art. 157a i art. 157b otrzymują brzmienie:

„Art. 157a. W razie podjęcia wobec oddziału banku krajowego, posiadającego oddział na terytorium innego państwa członkowskiego, działań, o których mowa

w art. 142–145a, art. 147 i art. 157, Komisja Nadzoru Finansowego powiadamia niezwłocznie właściwe władze nadzorcze państwa goszczącego.

Art. 157b. W razie podjęcia wobec oddziału banku zagranicznego działań, o których mowa w art. 142–145a, art. 147 i art. 157, Komisja Nadzoru Finansowego niezwłocznie powiadamia właściwe władze nadzorcze państwa goszczącego, na którego terytorium znajduje się inny oddział tego banku.”;

- 7) w art. 158 po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Do decyzji, o których mowa w ust. 1 i 2, przepisy art. 145 ust. 2, 2a, 3 i 6 oraz art. 146 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1866, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 w ust. 1g zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku banku, o którym mowa w ust. 1h, przepisów art. 138 ust. 3 pkt 3, 3a i 4 oraz ust. 6 pkt 3, art. 142–151, art. 153, art. 156, art. 158, art. 159 i art. 169 ustawy – Prawo bankowe nie stosuje się.”;

- 2) w art. 38l dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o zarządcy komisarycznym, należy przez to rozumieć także zarząd komisaryczny, o którym mowa w art. 73 ust. 1a ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2015 r. poz. 2170 oraz z 2016 r. poz. 381) w art. 22j w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zarządu komisarycznego w banku będącym uczestnikiem systemu ochrony – w przypadku powstania bezpośredniej groźby zaprzestania spłacania zobowiązań przez uczestnika systemu ochrony lub gdy uczestnik systemu ochrony nie przekazał lub nie realizuje programu postępowania naprawczego lub jego realizacja okaże się nieskuteczna lub jeżeli uczestnik systemu ochrony rażąco lub uporczywie narusza postanowienia umowy systemu ochrony lub przepisy niniejszej ustawy, ustawy – Prawo bankowe, przepisy innych ustaw regulujących działalność uczestnika systemu ochrony lub zasady jego organizacji lub przepisy

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 978, 1166, 1513 i 1844 oraz z 2016 r. poz. 381 i 615.

wydane na ich podstawie, lub przepisy rozporządzenia nr 575/2013 i inne bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej regulujące działalność uczestnika systemu ochrony lub zasady jego organizacji.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 174, 615 i 888) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 w ust. 2a:
 - a) uchyla się pkt 5,
 - b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wydawania decyzji o ustanowieniu zarządcy komisarycznego lub zarządu komisarycznego;”;
- 2) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. Przewodniczący Komisji przekazuje informacje, w tym informacje chronione na podstawie odrębnych ustaw, na żądanie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2015 r. poz. 1096 oraz z 2016 r. poz. 677).”;
- 3) w art. 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wydatki stanowiące koszty działalności Komisji i Urzędu Komisji, w wysokości określonej w ustawie budżetowej, w tym wynagrodzenia i nagrody dla Przewodniczącego Komisji, jego Zastępców i pracowników Urzędu Komisji oraz wynagrodzenia członków Komisji, o których mowa w art. 5 ust. 2, są pokrywane z wpłat wnoszonych przez podmioty nadzorowane w wysokości i na zasadach określonych w przepisach ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2.”;
- 4) w art. 20:
 - a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Członkowie Komisji, o których mowa w art. 5 ust. 2, otrzymują miesięczne wynagrodzenie, w wysokości do 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748, 1240, 1302 i 1311). Wysokość wynagrodzenia uzależniona jest od obecności członka Komisji, o którym mowa w art. 5 ust. 2, na posiedzeniach Komisji.

1b. Do wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1a, nie stosuje się art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. z 2011 r. poz. 430 i 654 oraz z 2015 r. poz. 1348 i 1960).”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości środków przeznaczonych na wynagrodzenia i nagrody dla Przewodniczącego Komisji i jego Zastępców, oraz ustalania wysokości tych wynagrodzeń i nagród, sposób ustalania wysokości wynagrodzeń dla członków Komisji, o których mowa w art. 5 ust. 2, a także sposób ustalania wysokości środków przeznaczonych na wynagrodzenia i nagrody dla pracowników Urzędu Komisji, uwzględniając organizację Komisji i Urzędu Komisji, konieczność zapewnienia właściwej realizacji zadań Komisji i Urzędu Komisji w zakresie sprawowanego nadzoru oraz poziom płac w instytucjach nadzorowanych.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1450, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 62e dodaje się art. 62ea w brzmieniu:

„Art. 62ea. 1. W przypadku stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wycenie zabezpieczeń ekspozycji kredytowych, Komisja Nadzoru Finansowego może zobowiązać kasę do zlecenia wskazanemu biegłemu rewidentowi lub rzeczoznawcy majątkowemu ponownej wyceny tych zabezpieczeń. Jeżeli w wyniku przeprowadzenia ponownej wyceny stwierdzono, że wartość zabezpieczeń, ustalona w wyniku ostatniej ich wyceny, jest większa, a różnica ta przekracza 20%, koszty ponownej wyceny ponosi kasa.

2. Zlecenie ponownej wyceny, o której mowa w ust. 1, może zostać udzielone także bezpośrednio przez Komisję Nadzoru Finansowego. W takim przypadku koszty ponownej wyceny ponosi Komisja.

3. Jeżeli w wyniku przeprowadzenia ponownej wyceny, zleconej przez Komisję Nadzoru Finansowego, stwierdzono, że wartość zabezpieczeń, ustalona w wyniku ostatniej ich wyceny, jest większa, a różnica ta przekracza 20%, koszty ponownej wyceny ponosi kasa.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 978, 1158, 1259, 1311, 1830, 1854 i 1864 oraz z 2016 r. poz. 615 i 904.

4. Do zlecenia, zgodnie z ust. 2, ponownej wyceny zabezpieczeń ekspozycji kredytowych, przepis art. 62d ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. Do biegłego rewidenta przeprowadzającego ponowną wycenę zabezpieczeń ekspozycji kredytowych przepis art. 62e ust. 1 stosuje się odpowiednio.

6. Rzeczoznawca majątkowy przeprowadzający ponowną wycenę zabezpieczeń ekspozycji kredytowych jest obowiązany niezwłocznie powiadomić Komisję Nadzoru Finansowego o ujawnionych faktach wskazujących na popełnienie przestępstwa.”;

2) w art. 73:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku powstania bezpośredniej groźby zaprzestania spłacania zobowiązań przez kasę lub Kasę Krajową, lub jeżeli zarząd kasy lub Kasy Krajowej nie przekaze programu postępowania naprawczego zgodnie z art. 72a i art. 72b, lub gdy kasa lub Kasa Krajowa nie realizują programu postępowania naprawczego, lub gdy jego realizacja okaże się nieskuteczna, Komisja Nadzoru Finansowego może podjąć decyzję o ustanowieniu zarządcy komisarycznego.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione skalą działalności kasy, Komisja Nadzoru Finansowego może podjąć decyzję o ustanowieniu zarządu komisarycznego. Do zarządu komisarycznego przepisy o zarządcy komisarycznym stosuje się odpowiednio.”,

c) w ust. 6 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Od decyzji, o których mowa w ust. 1 i 1a, rada nadzorcza kasy lub Kasy Krajowej może wnieść skargę do sądu administracyjnego w terminie 7 dni od daty doręczenia decyzji.”,

d) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Zarządca komisaryczny otrzymuje w razie potrzeby urlop bezpłatny w macierzystym zakładzie pracy na czas pełnienia tej funkcji.”;

3) w art. 73a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja Nadzoru Finansowego może podjąć decyzję o ustanowieniu w kasie lub w Kasie Krajowej zarządcy komisarycznego także w przypadku gdy działalność kasy lub Kasy Krajowej wykazuje rażące lub uporczywe naruszanie przepisów niniejszej ustawy, przepisów innych ustaw regulujących działalność

kasy lub Kasy Krajowej lub zasady ich organizacji lub przepisów wydanych na ich podstawie, lub bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej regulujących działalność kasy lub Kasy Krajowej. Zarządcę komisarycznego ustanawia się na okres niezbędny do usunięcia nieprawidłowości związanych z rażącym lub uporczywym naruszeniem tych przepisów. Zarządca komisaryczny, nie rzadziej niż co 3 miesiące, informuje Komisję Nadzoru Finansowego, Kasę Krajową i radę nadzorczą o działaniach podejmowanych w celu usunięcia tych nieprawidłowości.”,

b) w ust. 2 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Zarządca komisaryczny, nie rzadziej niż co 3 miesiące, informuje Komisję Nadzoru Finansowego, Kasę Krajową i radę nadzorczą o działaniach podejmowanych w celu zorganizowania wyboru nowego zarządu.”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do decyzji, o których mowa w ust. 1 i 2, przepisy art. 73 ust. 1, 1a, 3, 4, 6–6b i 8 stosuje się odpowiednio.”;

4) w art. 74c w ust. 10 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 73 ust. 1, 1a, 3–6b, 8 i 9 stosuje się odpowiednio.”;

5) w art. 74k w ust. 1 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy art. 73 ust. 1, 1a, 3–6b, 8 i 9 stosuje się odpowiednio.”.

Art. 6. Wynagrodzenie członków Komisji Nadzoru Finansowego, o których mowa w art. 5 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 4, za styczeń 2017 r., ustala się na podstawie kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w 2016 r.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 4 pkt 3 i 4 oraz art. 6, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

UZASADNIENIE

Rozwiązania zaproponowane w projekcie ustawy mają na celu usprawnienie procesu nadzoru nad rynkiem finansowym, w szczególności w świetle ostatnich wydarzeń związanych z upadłością SBRiR w Wołominie (SK Bank). Projektowane zmiany dotyczą zasad funkcjonowania dwóch grup podmiotów nadzorowanych przez Komisję Nadzoru Finansowego, zwaną dalej „KNF” lub „organem nadzoru”, prowadzących działalność depozytowo-kredytową, tj. banków (również spółdzielczych) i spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, zwanych dalej także „skok” lub „kasami”. Ponadto proponuje się nowelizację ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, celem umożliwienia prowadzenia skutecznej kontroli w organie nadzoru przez Najwyższą Izbę Kontroli, zwaną dalej „NIK”. Zmiana ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym obejmuje również ustanowienie wynagrodzenia dla członków KNF. W celu ujednolicenia środków nadzoru zmianą objęta jest również ustawa z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających. Pozostałe zmiany, tj. ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, mają charakter porządkujący.

Mając na uwadze powyższe, w projektowanej ustawie proponuje się przyznanie KNF uprawnienia polegającego na możliwości zlecenia ponownego badania wyceny zabezpieczeń wierzytelności w stosunku do wszystkich podmiotów prowadzących działalność depozytowo-kredytową (*vide art. 1 pkt 2 i art. 5 pkt 1 projektu*). Co do zasady badanie może być obecnie zlecone przez podmiot nadzorowany w ramach realizacji wymogów rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie tworzenia rezerw celowych związanych z działalnością banków, rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych i realizacji wymogów Rekomendacji S. Jednakże brak jest aktualnie podstaw umożliwiających zlecenie podmiotom nadzorowanym lub bezpośrednio wybranemu przez KNF rzeczoznawcy ponownej wyceny nawet wówczas, gdy istnieją przesłanki pozwalające uznać, że przedkładana przez podmiot wycena (będąca podstawą pomniejszenia tworzonej rezerwy) jest dokonana w sposób nierzetelny i nie odzwierciedla rzeczywistej wartości przedmiotu zabezpieczenia. Podobna sytuacja miała miejsce m.in. w przypadku SBRiR w Wołominie (SK Bank), gdzie uprawnienia Komisji Nadzoru Finansowego pozwalające na zalecenie Bankowi weryfikacji

wielkości operatów szacunkowych nie spowodowało utworzenia przez Bank adekwatnego poziomu odpisów (mimo wykazania wzrostu wartości kredytów z rozpoznaną utratą wartości), do czego podstawą dla Banku były kolejne, budzące wątpliwości wyceny. Rekomendowane jest zatem udzielenie takiego uprawnienia organowi nadzoru. W tym przypadku zdecydowano się wykorzystać doświadczenia płynące z korzystania przez KNF z instrumentu polegającego na zleceniu przeprowadzenia ponownego badania sprawozdania finansowego, którego koszt jest ponoszony co do zasady przez organ nadzoru (jeżeli ponowna wycena potwierdzi wartość wyceny zabezpieczeń lub odchylenie między wycenami nie będzie większe niż 20%, wówczas jej koszt ponosi KNF), a w przypadku potwierdzenia nieprawidłowości, gdy różnica między wyceną pierwotną sporządzoną przez bank lub kasę a wyceną ponowną, sporządzoną w wyniku zobowiązania banku lub kasy przez KNF lub bezpośrednio na zlecenie KNF, przekroczy 20% – przez dany podmiot nadzorowany. Proponowane rozwiązanie obejmuje zarówno sektor bankowy, jak i sektor spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.

Jednocześnie w projekcie ustawy przewidziano rozszerzenie katalogu przesłanek powołania przez KNF zarządu komisarycznego w banku, na wzór przepisów ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o skok (*vide art. 1 pkt 3 i 4 oraz art. 3 projektu*). Zgodnie z przepisami art. 73 i art. 73a tej ustawy przesłankami ustanowienia zarządcy komisarycznego w kasie są:

- powstanie groźby zaprzestania spłacania zobowiązań,
- nieprzekazanie przez zarząd programu naprawczego,
- nieskuteczność realizacji programu naprawczego,
- rażące lub uporczywe naruszanie przepisów prawa w działalności.

Zgodnie natomiast z przepisami ustawy – Prawo bankowe katalog przesłanek powołania zarządu komisarycznego obejmuje jedynie brak przekazania przez zarząd programu postępowania naprawczego oraz nieskuteczność realizacji programu postępowania naprawczego. Podobnie jest w ustawie o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających. Celem unifikacji przesłanek ustanowienia zarządu komisarycznego zmienia się brzmienie przepisów dotyczących realizacji postępowania naprawczego (*vide art. 1 pkt 3 oraz art. 5 pkt 2 lit. a projektu*). Aktualne brzmienie może sugerować ocenę programu dokonywaną dopiero po zakończeniu jego realizacji.

Należy zaznaczyć, iż sytuacje polegające na „powstaniu bezpośredniej groźby zaprzestania spłacania zobowiązań”, jak również polegające na „rażącym lub uporczywym naruszaniu przepisów prawa w działalności” mogą mieć także miejsce w banku (również spółdzielczym) i organ nadzoru powinien mieć również możliwość zastosowania środka w postaci powołania zarządu komisarycznego, tym bardziej, że art. 158 ustawy – Prawo bankowe przewiduje konieczność podjęcia ostatecznych środków przez organ nadzoru w odniesieniu do banku, którego aktywa nie wystarczają na spłatę zobowiązań lub gdy następuje brak regulowania zobowiązań wobec deponentów w zakresie wypłaty środków gwarantowanych, o których mowa w ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1866, z późn. zm.), polegających na zawieszeniu działalności banku oraz zgłoszeniu wniosku do sądu o ogłoszenie jego upadłości.

W projekcie ustawy przewidziano także wprowadzenie możliwości alternatywnego powoływania instytucji zarządcy komisarycznego lub zarządu komisarycznego w skok, w zależności od skali działalności podmiotu (*vide art. 5 pkt 2 lit. b* projektu). Proponowane rozwiązanie jest zgodne z postulowaną zasadą proporcjonalności nadzoru, a jednocześnie ma pozwolić na wyeliminowanie problemów technicznych związanych z funkcjonowaniem jednoosobowego zarządu w bardzo dużych instytucjach. Dodatkowo, celem ujednolicenia środków nadzoru, precyzuje się naruszanie przepisów, których ustaw może być podstawą decyzji o ustanowieniu zarządcy (zarządu) komisarycznego w kasie. Jednocześnie w ustawie o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym uściślono, że ilekroć w ustawie jest mowa o zarządcy komisarycznym, rozumie się też przez to zarząd komisaryczny (*vide art. 2 pkt 2* projektu).

W ustawie proponuje się również zmianę ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym. Wprowadzane zmiany wpisują się w cel całego projektu, jakim jest usprawnienie nadzoru nad rynkiem finansowym. Projekt ustawy zawiera propozycję wprowadzenia obowiązku przekazywania przez Przewodniczącego KNF informacji chronionych na podstawie odrębnych ustaw na żądanie Prezesa NIK, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania kontrolnego (*vide art. 4 pkt 2* projektu). Rozwiązanie to ma za zadanie m.in. zapewnienie lepszej kontroli nad działalnością organu nadzoru, wobec szerszych kompetencji przyznawanych mu w przedmiotowym projekcie. W obecnym stanie prawnym istnieje

prawdopodobieństwo wystąpienia sytuacji, gdy podczas kontroli działalności organu nadzoru przez NIK, KNF będzie zmuszony odmówić przedstawienia niektórych informacji z powodu braku podstawy prawnej ustanawiającej uprawnienie NIK do zasięgania np. informacji objętych tajemnicą zawodową. Taka sytuacja może spowodować brak transparentności działań prowadzonych przez organ nadzoru.

Jednocześnie proponuje się wprowadzenie do ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym normy ustanawiającej obowiązek wypłaty wynagrodzenia dla członków KNF (którzy dotychczas wykonywali swe obowiązki nieodpłatnie). Rozwiązanie to ma na celu zapewnienie wysokiej jakości działań podejmowanych przez te osoby w ramach wykonywanych zadań związanych z nadzorem nad rynkiem finansowym. Wydatki stanowiące koszty działalności KNF, w tym wynagrodzenia, są pokrywane z wpłat wnoszonych przez podmioty nadzorowane (*vide art. 4 pkt 3 projektu*). W związku z tym wydatki organu nadzoru są neutralne dla budżetu państwa. Członkami KNF, zgodnie z ustawą o nadzorze nad rynkiem finansowym, są: minister właściwy do spraw instytucji finansowych albo jego przedstawiciel, minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego albo jego przedstawiciel, Prezes NBP albo delegowany przez niego członek Zarządu NBP oraz przedstawiciel Prezydenta RP. Charakter pełnionej przez członków organu nadzoru funkcji oraz liczne obowiązki, które się z nią wiążą, uzasadniają konieczność wypłaty wymienionym osobom wynagrodzenia. Jego wysokość będzie doprecyzowana w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów (*vide art. 4 pkt 4 lit. b projektu*), jednakże zostaje ono ustawowo ograniczone do wysokości 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (*vide art. 4 pkt 4 lit. a projektu*). Na wynagrodzenie członków KNF będą składać się wszystkie nadzorowane przez KNF podmioty, co wobec budżetu tej instytucji w kwocie ok. 235 mln zł oraz przy założeniu, iż miesięczna kwota wynagrodzeń dla tej grupy nie przekroczy 15 tys. zł, stwarza minimalne ryzyko wzrostu składek płaconych na nadzór. Wysokość wypłacanego wynagrodzenia uzależniona będzie od obecności członków KNF na posiedzeniach w danym miesiącu.

W projekcie uchyla się odesłanie zawarte w art. 92 ustawy – Prawo bankowe (*vide art. 1 pkt 1 projektu*). W aktualnym stanie prawnym odpowiednie wyłączenie jest już zawarte w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej

i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych. Kolejną zmianą o charakterze porządkującym jest uchylenie pkt 5 w art. 12 ust. 2a ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym (*vide art. 4 pkt 1 lit. a* projektu). Przepis regulujący podejmowanie rozstrzygnięć w zakresie podwyższania limitu rezerwy płynnej (art. 39 ustawy o kasach oszczędnościowo-kredytowych) został zmieniony z dniem 12 czerwca 2013 r. i w związku z tym pkt 5 w art. 12 ust. 2a pozostaje nieaktualny. Ponadto w projekcie porządkuje się odesłania dotyczące odpowiedniego stosowania przepisów o zarządzie komisarycznym (*vide art. 1 pkt 7 oraz art. 5 pkt 3–5* projektu).

Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów regulujących wynagrodzenia członków KNF, wymagających doprecyzowania w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów (*vide art. 7* projektu). Konieczność niezwłocznego wdrożenia projektowanych rozwiązań w zakresie mechanizmów bezpieczeństwa finansowego przemawia za jak najszybszym wejściem w życie ustawy, co uzasadnia odstępienie od wynikającej z postanowień uchwały nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205) zasady ustalania na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca daty wejścia w życie przepisów określających warunki prowadzenia działalności gospodarczej.

Projekt ustawy nie wymaga notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 4 i § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979, z 2015 r. poz. 1063 oraz z 2016 r. poz. 494) projekt ustawy został udostępniony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad ustawą w ww. trybie.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Piotr Nowak, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu zbigniew.wendler@mf.gov.pl, tel. 22 694 41 90;	Data sporządzenia 10 czerwca 2016 r. Źródło: § 24 ust. 1 pkt 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2013 r. poz. 979, z 2015 r. poz. 1063 oraz z 2016 r. poz. 494) Nr w wykazie prac: UD27
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W celu usprawnienia procesu nadzoru nad rynkiem finansowym i zwiększenia bezpieczeństwa tego rynku proponuje się nowelizację ustaw regulujących zasady funkcjonowania dwóch grup podmiotów nadzorowanych przez Komisję Nadzoru Finansowego, zwaną dalej „KNF” lub „organem nadzoru”, prowadzących działalność depozytowo-kredytową, tj. banków i spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych, zwanych dalej „skok”. Celem zapewnienia transparentności działań KNF ustanawia się kompetencję Prezesa Najwyższej Izby Kontroli do zasięgania informacji od Przewodniczącego KNF. Ponadto ustanawia się wynagrodzenie dla członków Komisji, którego wysokość będzie sprecyzowana w wydawanym przez Prezesa Rady Ministrów rozporządzeniu. Ponadto część zmian ma charakter porządkujący.

Zasadniczym celem rozwiązań przyjętych w ustawie jest zapewnienie KNF możliwości sprawowania nadzoru finansowego w sposób efektywny, w tym przeciwdziałania w przyszłości sytuacji podobnej do tej, która miała miejsce w przypadku SK Bank (upadłość SBRiR w Wołominie). W tym kontekście w projektowanej ustawie proponuje się przyznanie KNF uprawnień polegającego na możliwości zlecenia ponownego badania wyceny zabezpieczeń wierzytelności w stosunku do wszystkich podmiotów prowadzących działalność depozytowo-kredytową. Aktualnie brak jest podstaw umożliwiających zlecenie podmiotom nadzorowanym lub bezpośrednio przez KNF ponownej wyceny nawet wówczas, gdy istnieją przesłanki pozwalające uznać, że przedkładana przez podmiot wycena (będąca podstawą pomniejszenia tworzonej rezerwy) jest dokonana w sposób nierzetelny i nie odzwierciedla rzeczywistej wartości przedmiotu zabezpieczenia – podobna sytuacja miała miejsce m.in. w przypadku SK Bank, gdzie uprawnienia KNF pozwalające na zalecenie Bankowi weryfikacji wielkości operatów szacunkowych nie spowodowało utworzenia przez bank adekwatnego poziomu odpisów (mimo wykazania wzrostu wartości kredytów z rozpoznaną utratą wartości), do czego podstawą dla banku były kolejne, budzące wątpliwości wyceny. Ponadto w tym celu w ustawie rozszerza się katalog przesłanek umożliwiających ustanowienie w bankach zarządu komisarycznego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozwiązania obejmują:

- 1) wyposażenie KNF w uprawnienie polegające na możliwości zlecenia ponownego badania wyceny zabezpieczeń wierzytelności w stosunku do wszystkich podmiotów prowadzących działalność depozytowo-kredytową;
- 2) rozszerzenie katalogu przesłanek powołania przez KNF zarządu komisarycznego w banku (również spółdzielczym), na wzór przepisów ustawy o skok, tj. o okoliczność powstania groźby zaprzestania spłacania przez bank zobowiązań oraz rażącego lub uporczywego naruszania przez bank przepisów prawa w działalności;
- 3) wprowadzenie możliwości alternatywnego powoływania instytucji zarządcy komisarycznego lub zarządu komisarycznego w skok, w zależności od skali działalności podmiotu;
- 4) zobowiązanie Przewodniczącego KNF do przekazywania odpowiednich informacji na żądanie Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania kontrolnego;
- 5) ustanowienie wynagrodzenia na rzecz członków KNF, którego wysokość doprecyzowywana jest w drodze rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowane zmiany wynikają z rozwiązań przyjętych w przepisach prawa polskiego. Brak informacji na temat doświadczeń innych krajów w tym zakresie.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Banki	38 banków komercyjnych (w tym 1 państwowy i 2 zrzeszające) 561 banków	www.knf.gov.pl	Konieczność podporządkowania się regulacjom wynikającym z projektu, jednakże brak konieczności podejmowania poszczególnych działań

	spółdzielczych		dostosowawczych przez podmioty.
Spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe	49 spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych	www.knf.gov.pl	Konieczność podporządkowania się regulacjom wynikającym z projektu, jednakże brak konieczności podejmowania poszczególnych działań dostosowawczych przez podmioty.
Komisja Nadzoru Finansowego			Konieczność dostosowania się do nowych regulacji wynikających z projektu, w tym do ustanawianego obowiązku wypłaty wynagrodzenia członkom KNF.
Najwyższa Izba Kontroli			Rozszerzenie katalogu informacji podlegających obowiązkowemu udostępnieniu NIK.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie prowadzono konsultacji poprzedzających przygotowanie projektu ustawy.

Projekt ustawy był przedmiotem konsultacji publicznych i opiniowania, w ramach których został przedstawiony następującym podmiotom: Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowemu Bankowi Polskiemu, Urzędowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Najwyższej Izbie Kontroli, Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Głównemu Urzędowi Statystycznemu, Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, Związkowi Banków Polskich, Krajowemu Związkowi Banków Spółdzielczych, Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej oraz Bankowi Gospodarstwa Krajowego.

Zgodnie z uchwałą nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin Pracy Rady Ministrów, projekt ustawy został skierowany do konsultacji publicznych i opiniowania, z 14-dniowym terminem na zgłaszanie ewentualnych uwag.

W dniu 16 lutego 2016 r. odbyła się konferencja uzgodnieniowa, w wyniku której przygotowano nową wersję projektu ustawy.

W dniu 1 kwietnia 2016 r. projekt został przekazany do ponownych konsultacji, w wyniku których został sporządzony raport z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanej ustawy nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego. KNF jest finansowana za pośrednictwem budżetu państwa w całości ze składek i opłat wnoszonych przez podmioty nadzorowane, co oznacza, że wysokość wydatków KNF jest neutralna dla deficytu budżetowego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki sektora finansów publicznych. W przypadku obowiązku wypłaty wynagrodzenia członkom KNF zostaje ono ustawowo ograniczone do wysokości 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej. Na wynagrodzenie członków KNF będą składać się wszystkie nadzorowane przez KNF podmioty. Wobec budżetu tej instytucji w kwocie ok. 235 mln zł oraz przy założeniu, iż miesięczna kwota wynagrodzeń dla tej grupy nie przekroczy 15 tys. zł, należy uznać, iż wzrost wydatków KNF jest nieznaczny. Ponadto należy wskazać, iż wysokość wynagrodzenia danego członka KNF będzie uzależniona od jego obecności na posiedzeniach KNF.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Wejście w życie projektowanych przepisów powinno się przyczynić do wzrostu bezpieczeństwa depozytów powierzanych instytucjom depozytowo-kredytowym.						
	gospodarka							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie projektowanej ustawy nie wpłynie bezpośrednio na konkurencyjność gospodarki oraz rozwój przedsiębiorczości. Odnosnie do potencjalnych wydatków instytucji depozytowo-kredytowych należy wskazać, iż mogą one wzrosnąć o koszty przeprowadzenia ponownej wyceny zabezpieczeń, wyłącznie gdy zostanie stwierdzone, że wartość zabezpieczeń ustalona w wyniku ostatniej wyceny jest większa, a różnica ta przekracza 20%.						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

Projekt zasadniczo nie przewiduje zmian w zakresie obciążeń regulacyjnych.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana ustawa nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana ustawa nie wpłynie na wymienione obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów aktu prawnego nastąpi w momencie wejścia w życie ustawy.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu będzie dokonywana na bieżąco przez Komisję Nadzoru Finansowego.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

RAPORT Z KONSULTACJI
projektu ustawy
o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw

1. Omówienie wyników przeprowadzanych konsultacji publicznych i opiniowania.

Lp.	Jednostka redakcyjna/część projektu założeń projektu ustawy	Podmiot, który przedstawił stanowisko/opinię	Stanowisko/opinia podmiotu	Stanowisko MF
1)	Art. 1 pkt 1 (Art. 92 uPb)	BGK	Rozumiejąc intencję Projektodawcy oraz aktualne brzmienie art. 92 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, należy rozważyć, czy zapis jest niezbędny - mając na względzie zapisy art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych. Dla porównania można zauważyć, że ustawa z dnia 28 kwietnia 1936 r. - Prawo wekslowe nie zawiera w swojej treści wyłączenia z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych; wyłączenia takie znajduje się w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych.	<u>Uwaga uwzględniona</u> Uchylono art. 92 ustawy – Prawo bankowe.
2)	Art. 1 pkt 2 (art. 135a ust. 1 uPb)	KNF	Proponujemy wykreślenie słowa „rażących”. Projektowany przepis nie powinien nakładać na KNF obowiązku stwierdzenia, iż powstałe w banku lub skok nieprawidłowości są nieprawidłowościami w stopniu rażącym, ponieważ jest to	<u>Uwaga nieuwzględniona</u> Brak jakiegokolwiek zawężenia przesłanek uprawniających Komisję Nadzoru Finansowego do zobowiązania banku/kasy do ponownej wyceny zabezpieczeń mogłyby powodować zbytnią

	Art. 3 pkt 1 (art. 67a ust. 1 uSKOK)		przesłanka ocenna, niedookreślona, której istnienie będzie musiał wykazać KNF. Pojęcie to jest pojęciem nieostrym, co do którego zgłaszane są liczne wątpliwości interpretacyjne i z tego względu istnieje obawa, iż nieprawidłowości, które zostaną stwierdzone przez KNF mogą mieć przez to wątpliwy charakter a stanowią przecież niezbędną przesłankę prowadzenia czynności, o których mowa w tym przepisie.	arbitralność w podejmowaniu takich decyzji przez organ nadzoru.
3)	Art. 1 pkt 2 (art. 135a ust. 1 uPb) Art. 3 pkt 1 (art. 67a ust. 1 uSKOK)	BGK	Określenie „stwierdzenie rażących nieprawidłowości” wydaje się być określeniem nieprecyzyjnym. Należy zwrócić uwagę, że w art. 135 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe Ustawodawca posługuje się zwrotem „stwierdzenie nieprawidłowości”, a próg istotności powinna ustalać różnica z przeszacowania (próg, od którego banki/kasy będą zobowiązane do ponoszenia kosztów prowadzonego badania).	<u>Uwaga nieuwzględniona</u> Patrz pkt 2
4)	Art. 1 pkt 2 (art. 135a ust. 3 uPb) Art. 3 pkt 1 (art. 67a ust. 3 uSKOK)	KNF	Proponujemy zamienić zwrot: „w wyniku pierwotnej wyceny” na: „w wyniku ostatniej wyceny”, ponieważ bank jest obowiązany do przeprowadzania okresowych weryfikacji wartości zabezpieczeń i to do wyniku wyceny przeprowadzonej ostatnio powinien zostać odniesiony wynik wyceny przeprowadzonej na zlecenie KNF.	<u>Uwaga uwzględniona</u>
5)	Art. 1 pkt 2 (art. 135a ust. 5 uPb) Art. 3 pkt 1 (art. 67a ust. 5 uSKOK)	KNF	Proponujemy rozważenie czy w projektowanym przepisie faktycznie powinien znaleźć się obowiązek powinnego zachowania nałożony na rzeczoznawcę majątkowego w zakresie przewidzianym w art. 136 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe. Nie ma wątpliwości, iż rzeczoznawca majątkowy powinien poinformować o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, jednakże w pozostałym zakresie, o którym jest mowa w art. 136 ust. 1 pkt 2-4 ustawy - Prawo bankowe, nie powinno się nakładać na rzeczoznawcę majątkowego obowiązku, który nie leży ani w jego możliwościach, ani w jego kompetencji. Należy mieć bowiem na uwadze, iż do zakresu czynności rzeczoznawcy majątkowego będzie należało przeprowadzenie wyłącznie wyceny zabezpieczeń ekspozycji kredytowych, zgodnie z art. 150 i nast. ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.	<u>Uwaga uwzględniona</u> Obowiązek powinnego zachowania rzeczoznawcy majątkowego ograniczono do poinformowania właściwych organów o faktach wskazujących na popełnienie przestępstwa.

			Ponadto w projektowanym przepisie art. 67a ust. 5 ustawy o skok należałoby po wyrazie „rzeczoznawcy” dodać wyraz „majątkowego” w przypadku nieprzyjęcia powyższej uwagi.	
6)	Art. 1 pkt 3 (art. 145 ust. 1 uPb) Pozostałe (art. 73 ust. 1 uSKOK)	KNF	Projektowany przepis przewiduje możliwość ustanowienia w banku przez KNF zarządu komisarycznego w przypadku powstania „bezpośredniej groźby zaprzestania spłacania zobowiązań”. Nowelizacja tego przepisu ma na celu unifikację stosowanych przez KNF środków nadzorczych stosowanych wobec podmiotów z sektora finansowego. Należy zatem zwrócić uwagę na brzmienie art. 73 ust. 1 ustawy o skok, gdyż przepis ten wskazuje na to, iż przesłanką ustanowienia zarządu komisarycznego jest „groźba zaprzestania spłacania zobowiązań”. Przepis ten nie zawiera dodatkowej przesłanki w postaci konieczności zaistnienia bezpośredniej groźby. Wypada dodać, iż norma wynikająca z tego przepisu była już przedmiotem rozważań sądów administracyjnych, które nie podważały zastosowania tego przepisu przez KNF. Z uwagi na powyższe oraz wieloznaczność projektowanego przepisu, zastosowanie się przez KNF do normy z niego wynikającej może być problematyczne, a przyjąć należy, że ustawodawca projektując ten przepis ma na celu wyposażenie KNF w instrumenty, z których może skorzystać w przypadku powstania pewności co do groźby zaprzestania spłacania zobowiązań przez bank.	<u>Uwaga uwzględniona</u>
7)	Art. 1 pkt 3 (art. 145 ust. 1 uPb)	NBP	W art. 1 pkt 3 projektu proponuje się obecnie wprowadzenie zmiany w art. 145 ust. 1 ustawy – Prawo bankowe, polegającej na dodaniu przed słowem „groźby” słowa „bezpośredniej”, w wyniku czego początkowy fragment art. 145 ust. 1 uzyskałby następujące brzmienie: „W przypadku powstania bezpośredniej groźby zaprzestania spłacania zobowiązań przez bank (...)”. Spełnienie ww. przesłanki umożliwiłoby Komisji Nadzoru Finansowego podjęcie decyzji o ustanowieniu zarządu komisarycznego w banku. W opinii Narodowego Banku Polskiego wprowadzenie pojęcia „bezpośredniej groźby” nie eliminuje wątpliwości interpretacyjnych zgłaszanych do poprzedniej wersji projektu, może natomiast znacznie ograniczyć możliwość skutecznego działania nadzoru. Wydaje się więc, że w poszukiwaniach	Patrz pkt 6

			optymalnego rozwiązania w ww. kwestii za kluczowe należałoby uznać stanowisko Komisji Nadzoru Finansowego.	
8)	Art. 1 pkt 3 (art. 145 ust. 1 uPb) Pozostałe uwagi (art. 73 ust. 1 uSKOK)	BFG	Bankowy Fundusz Gwarancyjny podtrzymuje swoje stanowisko przedstawione przy piśmie z dnia 27 stycznia 2016 r. (sygn. DP-0710-2/2016). W obecnym i proponowanym brzmieniu art. 145 Prawa bankowego, jedną z przesłanek ustanowienia zarządu komisarycznego w banku jest nieskuteczna realizacja programu postępowania naprawczego. Aktualne jak i zaproponowane w projekcie ustawy brzmienie przepisu może sugerować ocenę programu dokonywaną dopiero po zakończeniu jego realizacji. Bankowy Fundusz Gwarancyjny proponuje więc następujące brzmienie art. 1 pkt 3 projektu ustawy (dot. art. 145 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy Prawo bankowe): „W przypadku powstania bezpośredniej groźby zaprzestania spłacania zobowiązań przez bank lub jeżeli zarząd banku nie przekaze programu postępowania naprawczego zgodnie z art. 142 ust. 1 lub nie realizuje programu postępowania naprawczego lub jego realizacja okaże się nieskuteczna, Komisja Nadzoru Finansowego może podjąć decyzję o ustanowieniu zarządu komisarycznego na czas realizacji programu postępowania naprawczego.”. Konstrukcję analogiczną do art. 145 ust. 1 ustawy - Prawo bankowe zawiera art. 73 ust. 1 ustawy o SKOK. Uwzględnienie powyższej uwagi wymagałoby również zmodyfikowania także wskazanego przepisu ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1450, t.j. z późn. zm.) - dalej: „ustawa o SKOK”. Dodatkowo w 73 ust. 1 ustawy o SKOK Fundusz proponuje zastosowanie analogicznej konstrukcji jak w art. 145 ust. 1 ustawy Prawo bankowe tj. uzależniając podjęcie decyzji o powołaniu zarządu komisarycznego m.in. od powstania bezpośredniej groźby zaprzestania spłacania zobowiązań przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową lub Kasę	<u>Uwaga uwzględniona</u> Odnosnie do art. 73 ust. 1 uSKOK – patrz pkt 6.

			Krajową.	
9)	Art. 1 pkt 3 (art. 145 ust. 1 uPb)	Lewiatan	W kontekście zmian zaproponowanych w art. 145 ustawy Prawo bankowe popieramy dodanie przesłanki powstania „bezpośredniej groźby” zamiast proponowanej wcześniej „groźby” zaprzestania spłacania zobowiązań. Niemniej jednak zwracamy uwagę, że kryterium nadal wydaje się być ocenne i nie zawiera konkretnych przesłanek wskazujących, jaki stan należy uznać za „bezpośrednią groźbę”.	<u>Uwaga nieuwzględniona</u> Zastosowanie w tym przypadku enumeratywnego katalogu przypadków sprzeciwiałoby się celowi ustawy.
10)	Art. 1 pkt 3 (art. 145 ust. 1 uPb)	ZBP	Doszczegółowienie w projektowanym art. 145 ust. 1 Prawa bankowego, że groźba zaprzestania spłacania zobowiązań przez bank ma być „bezpośrednia” nadal nie precyzuje tego określenia i nie usuwa wątpliwości interpretacyjnych związanych ze stosowaniem tego przepisu. ZBP podtrzymuje swoje stanowisko, że włączenie do art. 145 przypadku powstania „bezpośredniej groźby zaprzestania spłacania zobowiązań” nie znajduje uzasadnienia, gdyż ustawa – Prawo bankowe daje KNF szereg innych możliwości i narzędzi reagowania w toku badania zdolności banku do regulowania zobowiązań (np. badanie nad przestrzeganiem art. 8, wykonanie art. 25h ust. 3, artykuły 142-144), z naciskiem na art. 142 dotyczącego postępowania naprawczego. Zgodnie z tym przepisem, w razie powstania straty bilansowej bądź groźby jej nastąpienia albo powstania niebezpieczeństwa niewypłacalności lub utraty płynności, zarząd banku niezwłocznie zawiadamia o tym Komisję Nadzoru Finansowego oraz przedstawia jej program postępowania naprawczego, zapewniając jego realizację. Ponadto, banki podlegają wymogom KNF, które nakładane są kolejnymi rekomendacjami i uchwałami, a także podlegają corocznym ocenom BION i okresowym inspekcjom, w ramach których zobowiązane są do wdrażania zaleceń wydawanych przez UKNF. Zmiany wprowadzane do ustawy – Prawo bankowe powodują, iż ustawa ta staje się regulacją skupiającą się na uprawnieniach KNF do wszelkiego rodzaju szybkiego ingerowania w działalność banków poprzez nakazywanie, żądanie, a w końcu zarządzanie bankiem lub znaczne ograniczenie swobody prowadzenia działalności gospodarczej, przy wykorzystaniu nieprecyzyjnie zdefiniowanych	<u>Uwaga nieuwzględniona</u> Patrz pkt 9.

			przesłanek jakimi może kierować się KNF. Zwrócić należy uwagę na niespójność projektowanego przepisu z całością rozwiązań prawnych przewidzianych w Rozdziale 12 ustawy. Wprowadzenie przepisu w obecnym brzmieniu powodowałoby sytuację, w której KNF byłaby uprawniona do wprowadzenia zarządu komisarycznego przed otrzymaniem/weryfikacją programu postępowania naprawczego. Przesłanka budzi wątpliwości definicyjne, gdyż art. 142 ustawy posługuje się innymi przesłankami np. „powstania straty bilansowej bądź groźby jej nastąpienia” i nie wiadomo, czy miałyby być one tożsame, czy nie z „groźbą zaprzestania spłacania zobowiązań”.	
11)	Art. 1 pkt 3 i 4 (art. 145 ust. 1 oraz 145a ust. 1 uPb)	ZBP	W związku z tym, że nowa wersja projektu nie uwzględnia postulatów środowiska bankowego w zakresie przesłanek ustanowienia zarządu komisarycznego (art. 145 ust. 1 oraz art. 145a ust. 1 Prawa bankowego) chciałbym ponownie podnieść uwagi biorąc pod uwagę, że przepisy te są przepisami o charakterze sankcyjnym - dają uprawnienie do ustanowienia zarządu komisarycznego – a przyjęte w nich rozwiązania należy uznać za ogólne. Nieprecyzyjne określenie i poszerzenie przesłanek ustanowienia zarządu komisarycznego stwarza szerokie pole do dowolnej interpretacji sytuacji banku przez organ nadzoru. Skutkować to może pochopnym i pozbawionym obiektywnej podstawy ustanowieniem zarządu komisarycznego np. w banku spółdzielczym, co w wyraźny sposób nadszarpię wizerunek banku w lokalnej społeczności, a także może doprowadzić do utraty szczególnego rodzaju więzi i zaufania jakim darzą bank jego klienci. W projekcie ustawy zmieniającej nie zostały doprecyzowane użyte pojęcia takie, jak: „groźba zaprzestania spłaty zobowiązań” (art. 145 ust. 1 Prawa bankowego) oraz „rażące lub uporczywe naruszanie” (art. 145a ust. 1 Prawa bankowego), co skutkuje dowolną oraz rozbieżną ich interpretacją znaczeniową.	<u>Uwaga nieuwzględniona</u> Patrz pkt 9. Ponadto należy zwrócić uwagę, iż wymienione pojęcia są powszechnie stosowane w polskim systemie prawnym.
12)	Art. 1 pkt 3 i 4 (art. 145 ust. 1 oraz 145a ust. 1)	KZBS	KZBS podtrzymuje swoje stanowisko w przedmiocie rozszerzenie katalogu przesłanek ustanowienia zarządu komisarycznego wyrażone w piśmie KZBS z dnia 27 stycznia	<u>Uwaga nieuwzględniona</u> Proponowane w ustawie nowe przesłanki ustanowienia zarządu

	uPb)		br. W ocenie KZBS proponowane nowe okoliczności uzasadniające podjęcie interwencji przez Komisję Nadzoru Finansowego implikują z powodzeniem dotychczasowe przepisy w tej materii.	komisarycznego nie są tożsame z przesłankami aktualnie znajdującymi się w ustawie – Prawo bankowe.
13)	Art. 1 pkt 4 (art. 145a ust. 1 uPb)	ZBP	Nowa wersja projektu doprecyzowuje o naruszenie jakich przepisów prawa chodzi, co należy uznać za zmianę w dobrym kierunku, jednakże nie usuwa wątpliwości interpretacyjnych związanych z właściwym rozumieniem pojęcia „rażącego lub uporczywego naruszenia przepisów”. Proponowana zmiana nadal posługuje się nieprecyzyjnym określeniem i jako taka może dotyczyć prawa istotnego, jak i nie istotnego dla funkcjonowania banku, jego wypłacalności i płynności. Przy zachowaniu w/w brzmienia należałoby rozważyć wprowadzenie obowiązku zawiadomienia banku przez KNF o stwierdzonych uchybieniach i określenie terminu na ich usunięcie. Odpowiedni mechanizm ostrzegający bank o możliwości wydania decyzji przez Komisję Nadzoru Finansowego, na wzór mechanizmu określonego w art. 138 ust. 3 Prawa bankowego. Zdanie pierwsze art. 145a mogłoby otrzymać następujące brzmienie: „Po uprzednim upomnieniu na piśmie Komisja Nadzoru może podjąć decyzję o ustanowieniu zarządu komisarycznego także w przypadku, gdy działalność banku wykazuje rażące lub uporczywe naruszenie przepisów (...)” Warto na marginesie zauważyć, że KNF ma już w ustawie zapewnione stosowne instrumenty chociażby w art. 138 ustawy Prawo bankowe i wprowadzenie ww. przepisu nie wydaje się celowe.	<u>Uwaga nieuwzględniona</u> Użyte w projekcie sformułowanie „rażące” oraz „uporczywe” dostatecznie ograniczają swobodę organu nadzorczego.
14)	Art. 1 pkt 4 (art. 145a ust. 2 uPb)	BGK	Zapisy ust. 2 należy zapisać od nowego akapitu i na końcu zdania wykreślić jedną kropkę.	<u>Uwaga uwzględniona</u>
15)	Art. 2 pkt 1 (art. 16 ust. 6 uNadzFin)	NIK	Propozycja wzorowana jest na regulacji zawartej w art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. f Prawa bankowego (Bank ma obowiązek udzielenia informacji stanowiących tajemnicę bankową wyłącznie (...) na żądanie (...) Prezesa Najwyższej Izby Kontroli w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia	<u>Uwaga uwzględniona</u>

			postępowania kontrolnego określonego w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (...). Oceniając pozytywnie proponowaną zmianę, należałoby jednak rozważyć sformułowanie przepisu w taki sposób, aby informacje chronione na podstawie odrębnych ustaw były przekazywane Najwyższej Izbie Kontroli w zakresie i na zasadach określonych w ustawie o Najwyższej Izbie Kontroli. Przemawiają za tym względy funkcjonalne i praktyczne. Zawarty w projekcie ustawy zwrot „w zakresie niezbędnym” – jako określenie ocenne – może bowiem wywoływać wątpliwości interpretacyjne co do informacji, które mogą być przekazane. Poza tym podobne rozwiązanie przyjęte zostało w art. 298 Ordynacji Podatkowej (Akta niezawierające informacji, o których mowa w art. 182 [dot. rachunków bankowych, oszczędnościowych, pieniężnych, papierów wartościowych, umów kredytowych, pożyczek pieniężnych, akcji lub obligacji Skarbu Państwa, innych papierów wartościowych], organy podatkowe udostępniają (...) Najwyższej Izbie Kontroli – w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o Najwyższej Izbie Kontroli).	
16)	Art. 2 pkt 1 (art. 16 ust. 6 uNadzFin)	KZBS	Odnosząc się do propozycji wprowadzenia obowiązku przyznania Prezesowi NIK uprawnienia do żądania od Przewodniczącego KNF informacji chronionych na podstawie odrębnych ustaw w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania kontrolnego przez NIK, w ocenie KZBS, przepisy wprowadzające przedmiotowe uprawnienia są nieprecyzyjne, nie określają bowiem przesłanek i zakresu dostępu Prezesa NIK do informacji chronionych. Racje przemawiające za propozycją, zawarte w uzasadnieniu, nie są zdaniem KZBS wystarczająco wyczerpujące.	<u>Uwaga uwzględniona</u> Patrz pkt 15
17)	Art. 2 pkt 2 oraz pkt 3 (art. 19 ust. 1 oraz art. 20 ust. 1a i 2 uNadzFin)	BGK	Skutki wprowadzenia powyższych zmian, tj. przyznania wynagrodzenia członkom Komisji Nadzoru Finansowego, należy rozpatrywać również w kontekście przesłanego do Sejmu RP rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych oraz niektórych innych ustaw. W powyższym projekcie zakłada się również nowelizację ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad ryzykiem finansowych polegającą	<u>Uwaga uwzględniona</u> W trakcie prac nad ustawą będzie uwzględniany równolegle toczony proces legislacyjny nad ustawą o zmianie ustawy o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 405), jednakże należy wskazać, że nie jest jeszcze znany jego ostateczny kształt.

			na rozszerzeniu składu Komisji Nadzoru Finansowego o przedstawiciela ministra właściwego do spraw gospodarki.	
18)	Art. 2 pkt 2 oraz pkt 3 (art. 19 ust. 1 oraz art. 20 ust. 1a i 2 uNadzFin)	NBP	Odnosząc się do propozycji, które zostały przedstawione dopiero na obecnym etapie uzgodnień, należy podnieść, że poważne wątpliwości budzi w szczególności propozycja przyznania wynagrodzenia członkom Komisji Nadzoru Finansowego z tytułu obecności na posiedzeniach Komisji. Przedmiotowa propozycja wymaga dokonania przez projektodawcę analizy, uwzględniającej obowiązujące rozwiązania prawne dotyczące problematyki wynagradzania osób objętych zakresem podmiotowym projektowanej zmiany, w tym przepisów ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. z 2011 r. poz. 430 z późn. zm.), ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 269 z późn. zm.), ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1111 z późn. zm.) oraz art. 18 i art. 66 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2013 r. poz. 908 z późn. zm.). Uzasadnienie projektu nie rozwiewa wątpliwości, które budzi przedmiotowa propozycja. Przede wszystkim, nie jest jasne jakiego rodzaju wynagrodzenie ma zostać przyznane członkom Komisji Nadzoru Finansowego. Ponadto, problematyka tego wynagrodzenia dotyczy różnych, pod względem sposobu wynagradzania, kategorii osób i w związku z tym może być odmiennie rozpatrywana, np. z uwagi na spójność lub istniejącą w przedmiotowym zakresie praktykę odnoszącą się do osób o bardzo różnym statusie prawnym z uwagi na pełnione przez nie funkcje. Powyższe należy uwzględnić projektując regulacje prawne określające „wynagrodzenie” z tytułu udziału w posiedzeniach Komisji Nadzoru Finansowego. Poniżej przedstawiamy propozycję dotyczącą projektowanych zmian zawartych w art. 2 pkt 3 projektu (str. 3 projektu ustawy), uwzględniającą konstrukcję co do wysokości tego wynagrodzenia przedstawioną przez Ministerstwo Finansów:	<u>Uwaga częściowo uwzględniona</u> W proponowanym przez NBP ust. 1a nie ma potrzeby wymieniania oprócz członków Komisji również ich przedstawicieli albo delegatów. Art. 5 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym definiuje członków Komisji, zarówno jako ministrów/ Prezesa NBP/ przedstawiciela Prezydenta RP, jak i odpowiednio ich przedstawicieli (w przypadku ministrów), jak i delegowanego członka Zarządu NBP. Celem doprecyzowania tej kwestii, pierwsze zdanie w ust. 1a otrzymuje brzmienie: „Członkowie Komisji, o których mowa w art. 5 ust. 2, otrzymują...” (por. też pkt 21 tabeli). Pozostałe uwagi zostały uwzględnione.

			„3) w art. 20: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i ust. 1b w brzmieniu: „1a. Członkowie Komisji, ich przedstawiciele albo osoby delegowane w rozumieniu art. 5 ust. 2, otrzymują dodatkowe miesięczne wynagrodzenie z tytułu udziału w posiedzeniach Komisji, w wysokości do 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748, z późn. zm.). Wysokość wynagrodzenia uzależniona jest od obecności członka Komisji w posiedzeniach Komisji. 1b. Do wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1a, nie stosuje się przepisu art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. z 2011 r. nr 79, poz. 430, z późn. zm.).”; ”.	
19)	Art. 2 pkt 2 oraz pkt 3 (art. 19 ust. 1 oraz art. 20 ust. 1a i 2 uNadzFin)	BGK	Niezależnie od zaproponowanej w projekcie ustawy zmiany polegającej na przyznaniu i określeniu wynagrodzeń dla członków Komisji Nadzoru Finansowego, należy zwrócić uwagę na zapisy art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, z którego treści wynika, że osobie zajmującej kierownicze stanowisko państwowe, która pełni również inną funkcję, przysługuje jedno, wybrane przez nią wynagrodzenie przewidziane w przepisach tej ustawy bądź w odrębnych przepisach.	<u>Uwaga uwzględniona</u> Patrz pkt 18
20)	Art. 2 pkt 2 oraz pkt 3 (art. 19 ust. 1 oraz art. 20 ust. 1a i 2 uNadzFin)	KZBS	Ustanowienie wynagrodzeń dla Członków Komisji, które będą pokrywane ze środków wpłacanych przez podmioty nadzorowane, wiąże się z ryzykiem zwiększenia kosztów funkcjonowania nadzoru, tj. kolejnym obciążeniem podmiotów sektora finansowego.	<u>Uwaga przyjęta do wiadomości</u>
21)	Art. 2 pkt 3 lit.a (art. 20 ust. 1a uNadzFin)	KNF	Proponujemy rozważenie zmiany brzmienia projektowanego przepisu art. 20 ust. 1a ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym ze względu na to, iż z zakresu projektowanej normy powinni zostać wyłączeni zarówno Przewodniczący	<u>Uwaga uwzględniona</u>

			Komisji Nadzoru Finansowego, jak i jego Zastępcy. Przewodniczący KNF i jego Zastępcy są wynagradzani na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów, o którym mowa w art. 20 ust. 2 powołanej ustawy, i w stosunku do nich nie powinny mieć zastosowania przepisy regulujące dodatkowe wynagrodzenie za udział w posiedzeniu Komisji, ponieważ ta kwestia jest materią objętą zakresem przepisu art. 20 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym. W związku z powyższym proponujemy zmianę brzmienia art. 20 ust. 1a ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym na: „1a. Członkowie Komisji, o których mowa w art. 5 ust. 2, otrzymują miesięczne wynagrodzenie w wysokości do 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748. z późn. zm.). Wysokość wynagrodzenia uzależniona jest od obecności członka Komisji w posiedzeniach Komisji.”.	
22)	Art. 2 pkt 3 lit. a (art. 20 ust. 1a uNadzFin)	BGK	Rozważenia wymaga, czy niezbędny jest zapis drugiego zdania w proponowanym brzmieniu ust. 1a o uzależnieniu wynagrodzenia „od obecności członka Komisji na posiedzeniach Komisji” - wobec faktu, iż w wytycznych do wydania rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów zaproponowano analogiczną przesłankę do określenia wynagrodzenia członkom Komisji Nadzoru Finansowego.	<u>Uwaga uwzględniona</u> Ponadto doprecyzowano ust. 2, nadając mu brzmienie: „...sposób ustalania wysokości wynagrodzeń dla członków Komisji, o których mowa w art. 5 ust. 2, a także sposób ustalania...”
23)	Art. 3	KSKOK	Kasa Krajowa podtrzymuje wniosek o nie wprowadzanie proponowanych w projekcie zmian w ustawie o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych w zakresie nadzoru KNF nad kasami do czasu wykonania orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dn. 31 lipca 2015 r., stwierdzającego niekonstytucyjność art. 60 ustawy o skok. Zmiany proponowane w art. 3 projektu nie uwzględniają w ocenie Kasy Krajowej we właściwy sposób specyfiki małych	<u>Uwaga nieuwzględniona</u> Mając na uwadze potrzebę wykonania przedmiotowego orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, będą prowadzone prace nad uregulowaniem kwestii nadzoru nad kasami w sposób kompleksowy, w odrębnej procedurze legislacyjnej.

			kas . Z tych przyczyn Kasa Krajowa wnosi o odstąpienie w całości od dokonywania zmian w ustawie o skok, o których mowa art. 3 projektu, a w konsekwencji także o skreślenie w art. 4 wyrazów „oraz art. 3 pkt 1”.	
24)	Art. 3 pkt 1 (art. 67a uSKOK)	KSKOK	Kasa Krajowa pragnie wskazać, że regulacja zawarta w art. 1 pkt 2 oraz 3 pkt 1 jest nieprecyzyjna, nie wskazuje ona czy działanie Komisji Nadzoru Finansowego musi mieć charakter decyzji administracyjnej i jaki jest udział podmiotu nadzorowanego w postępowaniu mającym doprowadzić do powtórnego badania i jego zlecenia. W ocenie Kasy Krajowej na wypadek utrzymania przedmiotowych rozwiązań niezbędne byłoby takie doprecyzowanie tych zapisów, by nie budziło wątpliwości, że odbywa się to w formie decyzji administracyjnej, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, którego stroną w przypadku art. 1 pkt 2 jest bank, a w przypadku art. 3 pkt 1-kasa. Ponadto Kasa Krajowa pragnie wskazać, że wyceny nie są zlecane przez banki lub kasy, lecz przez kredytobiorców. Ani bank, ani kasa, nawet gdyby była zlecającym wycenę nie posiada instrumentów prawnych pozwalających na kwestionowanie wyceny sporządzonej przez osobę uprawnioną do sporządzania takich badań. W szczególności brak jest uzasadnienia do obciążania banku lub kasy kosztami takiego badania. Jeżeli w ocenie Komisji Nadzoru Finansowego pierwotna wycena jest wadliwa, to rzeczoznawca sporządzający tę wycenę, a nie bank lub kasa powinni ponosić koszty powtarznej wyceny. Niezależnie od powyższego Kasa Krajowa pragnie wskazać, że wartość nieruchomości ulega zmianie w czasie, zatem zmiana jej wartości o ponad 20% w okresie między sporządzeniem pierwotnej wyceny, a wyceny powtarznej może świadczyć jedynie o zmianie sytuacji rynkowej lub stanu nieruchomości, a nie o nieprawidłowości pierwotnej wyceny. Z tych przyczyn Kasa Krajowa wnosi o skreślenie zapisów pozwalających na przerzucenie kosztów badania na bank lub kasę.	<u>Uwaga nieuwzględniona</u> Charakter czynności podejmowanych przez Komisję jest uregulowany m.in. w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym.
25)	Art. 3 pkt 1 (art. 67a ust. 5 uSKOK)	BFG	W celu zachowania konsekwencji w nazewnictwie Fundusz proponuje dodać w nowym art. 67a ust. 5 słowo „majątkowego”, co nada mu następujące brzmienie: „Do	<u>Uwaga uwzględniona</u>

			biegłego rewidenta i rzeczoznawcy majątkowego przepis art. 62e ust. 1 stosuje się odpowiednio."	
26)	Art. 3 pkt 1 (art. 67a uSKOK)	KNF BGK	Patrz pkt 2, 3 i 4, 5	Patrz pkt 2, 3 i 4, 5
27)	Art. 3 pkt 2 i n. (art. 73 ust. 1a uSKOK)	KSKOK	Kasa Krajowa podtrzymuje negatywne stanowisko w stosunku do propozycji wprowadzenia wieloosobowego zarządu komisarycznego w kasach i na wypadek nie uwzględnienia wniosku o skreślenie art. 3 w całości wnosi o skreślenie w art. 3 pkt 2-5.	<u>Uwaga nieuwzględniona</u> Należy wskazać na uzależnienie możliwości wprowadzenia zarządu komisarycznego od skali działalności kasy.
28)	Art. 3 pkt 4 (art. 74c ust. 10 uSKOK)	BFG	Zaproponowane zmiany w art. 3 ust. 4 projektu ustawy odnoszą się do art. 73c ustawy o SKOK, który nie istnieje w obrocie prawnym. Wnioskowane zmiany dotyczyć się powinny zdania drugiego w art. 74c ust. 10 ustawy o SKOK.	<u>Uwaga uwzględniona</u>
29)	Art. 3 pkt 4 (art. 74c ust. 10 uSKOK)	KNF	Zwracamy uwagę, na to, że w ustawie o skok nie ma art. 73c i w związku z tym nie jest wiadome do czego odnosi się proponowana zmiana.	Patrz pkt 28
30)	Art. 4	KNF	Projekt przewiduje uprawnienie do zlecenia przez KNF ponownej wyceny zabezpieczeń, jednakże zgodnie z projektowanym art. 4 zlecenie przez KNF ponownej wyceny zabezpieczeń będzie możliwe jedynie w odniesieniu do wycen sporządzonych po wejściu w życie ustawy. Należy przy tym zauważyć, że weryfikacja wartości zabezpieczeń ma doniosły wpływ na informacje ujawniane w sprawozdaniu finansowym. Przykładowo, w sytuacji, w której pierwsza wycena zostanie sporządzona na koniec 2015 r., a kolejna dopiero w 2018 r., dopiero w lipcu 2019 r. wraz ze sprawozdaniem finansowym KNF uzyska informację dotyczącą aktualizacji wartości zabezpieczeń. To powoduje, że ta regulacja znajdzie zastosowanie dopiero po kilku latach od dnia wejścia w życie ustawy, co może przekreślać założony przez nowelizację cel. Z tego względu proponujemy wykreślenie art. 4 projektu ustawy. Należy także zwrócić uwagę, iż w projektowanym przepisie powinno znaleźć się odesłanie do art. 1 pkt 2 projektowanej ustawy, który dotyczy zlecenia ponownych	<u>Uwaga uwzględniona</u> W kontekście uwzględnienia postulatu dotyczącego 20% progu różnicy w cenie należy stwierdzić, iż przepis przejściowy w aktualnym brzmieniu mógłby nie być do końca zgodny z celem projektowanej ustawy, jakim jest m.in. usprawnienie procesu nadzoru nad rynkiem finansowym. Ponadto dodano przepis zmieniający art. 22j ust. 4 pkt 2 ustawy funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających, celem ujednolicenia środków nadzorczych.

			wycen. Ponadto proponujemy rozważenie, z uwagi na cel ujednolicenia środków oddziaływania na podmioty nadzorowane, dokonanie zmiany przepisu art. 22j ust. 4 pkt 2 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających poprzez wprowadzenie dodatkowego kryterium, zgodnie z którym organ zarządzający systemem ochrony może wystąpić do KNF o ustanowienie zarządu komisarycznego, tj. poprzez dodanie dodatkowego kryterium „powstania groźby zaprzestania spłacania zobowiązań przez bank” (tak jak obecnie przewiduje to projektowany art. 145 ust. 1 ustawy Prawo bankowe).	
31)	Art. 4	BFG	Błędnie wskazano odwołanie do art. 1 pkt 1 projektu ustawy jako dotyczącego się wycen zabezpieczeń ekspozycji kredytowych. Odwołanie powinno odnosić się do art. 1 pkt 2 projektu ustawy. Dodatkowo ograniczenie w projekcie ustawy stosowania ponownych wycen zabezpieczeń ekspozycji kredytowych do wycen sporządzonych jedynie po wejściu w życie ustawy spowoduje, iż wszelkie nieprawidłowo wycenione zabezpieczenia ustanowione przed wejściem w życie ustawy będą poza obszarem kontroli Komisji Nadzoru Finansowego. Ponowna wycena zabezpieczeń ekspozycji kredytowych, co do zasady, wykonywana jest na koszt Komisji Nadzoru Finansowego, a jedynie w szczególnych przypadkach koszt ten przerzucany jest na podmiot nadzorowany. Przepisy prawa, w tym zwłaszcza art. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz.U. z 2015 poz. 1484 t.j. z późn. zm.), dopuszczają możliwość działania prawa wstecz gdy zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. „Zasadą demokratycznego państwa prawnego” w rozumieniu art. 5 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych jest nieobarczanie obywateli skutkami zaniedbań organów władzy publicznej lub też jej przedstawicieli (funkcjonariuszy publicznych). Należy zaznaczyć, iż ewentualne działanie prawa wstecz w szczególnych przypadkach może być również uzasadnione, jeżeli zmieniane przepisy zapewniają obywatelowi korzystniejszą sytuację niż dotychczas istniejąca.	Patrz pkt 30

			Zaproponowane zmiany dotyczące ponownej wyceny zabezpieczeń ekspozycji kredytowych nie nakładają na banki/SKOKi dodatkowych obowiązków czy kosztów z wyjątkiem sytuacji, gdy rzeczony wyceny rażąco odbiegają od rzeczywistości i będą miały zastosowanie praktycznie jedynie w momencie, gdy przedkładana przez podmiot wycena - będąca podstawą pomniejszenia tworzonej rezerwy - dokonana jest w sposób nierzetelny. Zważywszy na powyższe, wprowadzenie nowych przepisów zawartych w projekcie ustawy z pominięciem zaproponowanego obecnie brzmienia art. 4 projektu ustawy - z uwagi na rolę Komisji Nadzoru Finansowego w ochronie rynku finansowego, która za pomocą norm zawartych w art. 1 pkt 2 i art. 3 pkt 1 projektu ustawy (odpowiednio: art. 135a ustawy Prawo bankowe i art. 73a ustawy o SKOK) ma wpływać skutecznej na prawidłowość funkcjonowania tego rynku, a także obciążenie co do zasady kosztami ponownych wycen jedynie nadzorcy - w ocenie Funduszu nie stanowiłoby naruszenia konstytucyjnych zasad tworzenia prawa. Niezależnie od powyższych uwag Fundusz prosi o ponowne rozważenie zastosowanej konstrukcji przepisu intertemporalnego. W świetle norm wynikających z § 31 i § 157 Załącznika do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z 2016 r., poz. 283), przepisy intertemporalne ustawy nowelizującej powinny odnosić się do przepisów ustaw nowelizowanych (odpowiednio do Prawa bankowego lub ustawy o SKOK).	
32)	Uzasadnienie do projektu ustawy	BFG	Ponadto w przypadku uwzględnienia uwag, o których mowa w punkcie 1 niniejszego pisma (<i>pkt 8 tabeli</i>), należałoby uzupełnić uzasadnienie do projektowanej ustawy o następującą treść: „Zaproponowane zmiany w art. 1 pkt 3 i art. 3 projektu ustawy mają na celu ujednolicenie występujących w obowiązującym ustawodawstwie przesłanek dających KNF możliwości podjęcia decyzji o ustanowieniu zarządu komisarycznego w podmiotach nadzorowanych. Ustawa z dnia 25 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych ich zrzeszaniu się i bankach	<u>Uwaga uwzględniona</u>

			zrzeszających oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz.1166), wprowadziła do ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz.U. 2015 r. poz. 2170 t.j.) art. 22j. ust. 4, który w pkt 2, który określa przesłanki dające KNF możliwości podjęcia decyzji o ustanowieniu zarządu komisarycznego: „w przypadku gdy uczestnik systemu ochrony nie sporządził lub nie realizuje programu naprawczego lub jego realizacja okaże się nieskuteczna albo jeżeli uczestnik systemu ochrony rażąco lub uporczywie narusza przepisy prawa lub postanowienia umowy systemu ochrony”."	
33)	Pozostałe (art. 73 ust. 8 uSKOK)	BFG	W art. 73 ust. 8 ustawy o SKOK należałoby również konsekwentnie wskazać (vide art. 3 pkt 2 lit c projektu ustawy rozróżniający zarządcę komisarycznego od zarządu komisarycznego), iż koszty związane z wynagrodzeniem członków zarządu komisarycznego obciążają koszty działalności spółdzielczej kasy oszczędnościowo- kredytowej lub Kasy Krajowej, a także iż wynagrodzenie członków zarządu komisarycznego ustala Komisja Nadzoru Finansowego.	<u>Uwaga częściowo uwzględniona</u> Należy zwrócić uwagę, że projektowany art. 73 ust. 1a zd. 2 stanowi o odpowiednim stosowaniu do zarządu komisarycznego przepisów o zarządcy komisarycznym. W związku z tym, w opinii projektodawcy, nie ma potrzeby wprowadzania w ust. 8 odpowiedniego odniesienia do obydwu podmiotów. Odnosząc się do wprowadzonego w art. 3 pkt 2 lit. c projektu odwołania do obydwu podmiotów (zmieniany art. 73 ust. 6a uSKOK) należy wskazać, iż jest ono konsekwencją istniejącego aktualnie błędnego odniesienia dyspozycji tego ustępu do zarządu komisarycznego (zamiast zarządcy), czyli <i>de facto</i> do podmiotu aktualnie niewystępującego w uSKOK. Celem zachowania konsekwencji, proponuje się jednak następujące brzmienie art. 73 ust. 6a uSKOK: „6a Zarządca komisaryczny otrzymuje w razie potrzeby urlop bezpłatny w macierzystym zakładzie pracy na czas pełnienia tej funkcji”.
34)	Pozostałe	BFG	Bankowy Fundusz Gwarancyjny proponuje również uwzględnienie w projektowanej ustawie przepisu zmieniającego ustawę z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz.U z 2014 r. 1866 t.j. z późn. zm.), celem wskazania, że ilekroć w ustawie jest mowa o zarządcy komisarycznym należy przez to rozumieć także zarząd komisaryczny, o którym mowa w art. 73 ust. 1 a ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.	<u>Uwaga uwzględniona</u>

			Przedmiotowy projekt ustawy przewiduje dodanie ust. 1a do art. 73 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, na mocy którego Komisja Nadzoru Finansowego będzie mogła ustanowić w kasie obok zarządcy komisarycznego również zarząd komisaryczny. Ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym wielokrotnie odwołuje się do zarządcy komisarycznego (m.in. jego ustanowienie jest jedną z przesłanek spełnienia warunku gwarancji). W projekcie ustawy wskazano, że „do zarządu komisarycznego przepisy o zarządcy komisarycznym stosuje się odpowiednio”. Niemniej, celem wyeliminowania ewentualnych wątpliwości, Fundusz proponuje dokonanie zmian w ustawie o BFG polegających na uzupełnieniu przepisów ustawy odwołujących się do zarządcy komisarycznego o odesłania również do zarządu komisarycznego, ewentualnie wprowadzenie do ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym przepisu stanowiącego, że ilekroć w ustawie jest mowa o zarządcy komisarycznym należy przez to rozumieć także zarząd komisaryczny. Jednocześnie zwracam uwagę, że powyższa uwaga wymaga uwzględnienia również w projektowanej ustawie o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (numer z wykazu prac legislacyjnych UC132).	
35)	Pozostałe (art. 73 ust. 1 uSKOK)	KSKOK	Kasa Krajowa proponuje, by w art. 73 ust. 1 ustawy o skok dodać wyraz „bezpośredniej” przed wyrazem „groźby”, analogicznie jak to jest w art. 1 pkt 3 projektu.	<u>Uwaga nieuwzględniona</u> Patrz pkt 6 – analogia pomiędzy przepisami została zachowana poprzez wykreślenie słowa ‘bezpośredniej’ z projektu w części zmieniającej ustawę – Prawo bankowe.
36)	Pozostałe (art. 72b oraz 72c uSKOK)	KSKOK	Kasa Krajowa wnosi o skreślenie art. 72b ustawy o skok dotyczącego programu postępowania naprawczego Kasy Krajowej, co w jej ocenie jest sprzeczne z charakterem Kasy Krajowej jako podmiotu realizującego wyłącznie zadania ustawowe i nie nastawionego na zysk. Konsekwencją skreślenia art. 72b powinno być także wyłączenie możliwości ustanowienia kuratora w Kasie Krajowej przewidzianej w art. 72c ustawy o skok.	<u>Uwaga nieuwzględniona</u> Przedmiotowa uwaga odbiega od zakresu treściowego projektowanej ustawy.

37)	Pozostałe (art. 73 oraz 73a uSKOK)	KSKOK	Kasa Krajowa postuluje skreślenie w art. 73 oraz art. 73a ustawy o skok możliwości ustanowienia zarządcy komisarycznego w Kasie Krajowej, gdyż jest to sprzeczne z jej rolą systemową.	<u>Uwaga nieuwzględniona</u> Przedmiotowa uwaga odbiega od zakresu treściowego projektowanej ustawy.
38)	Pozostałe (art. 62d uSKOK)	KSKOK	Kasa Krajowa postuluje, by w art. 62d ustawy o skok skreślić możliwość zlecenia powtórnego badania sprawozdania finansowego Kasy Krajowej, jako podmiotu realizującego wyłącznie zadania ustawowe. Kasa Krajowa postuluje także, by w art. 62d ustawy o skok jednoznacznie przesądzić, że postępowanie określone w art. 62d ust. 2, podobnie jak postępowanie, o którym mowa w ust. 1 ma charakter postępowania administracyjnego i powinno się kończyć wydaniem decyzji administracyjnej, a jego stroną powinna być kasa. Jednocześnie Kasa Krajowa powinna mieć zagwarantowane w tej normie prawo udziału w postępowaniach z art. 62d ust. oraz ust. 2 na podstawie art. 31 kpa.	<u>Uwaga nieuwzględniona</u> Przedmiotowa uwaga odbiega od zakresu treściowego projektowanej ustawy/ patrz pkt 23.

- 2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym .**

Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji oraz uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

- 3. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.**

Brak zgłoszeń w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

KPRM

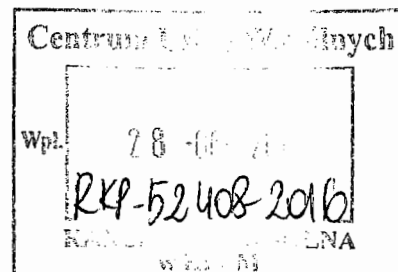

AAA131994

Warszawa 24 czerwca 2016 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.71.2016/9/hm

dot.: RM-10-66-16 z 21.06.2016 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Do wiadomości:
Pan Paweł Szałamacha
Minister Finansów

Z poważaniem
z up. Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Aleksander Stepkowski

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia

**w sprawie wynagrodzeń i nagród pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego,
Przewodniczącego Komisji i jego Zastępców oraz wynagrodzeń członków Komisji**

Na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 174, 615 i 888) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób ustalania wysokości środków przeznaczonych na wynagrodzenia i nagrody dla Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, zwanego dalej „Przewodniczącym Komisji”, i jego Zastępców oraz ustalania wysokości tych wynagrodzeń i nagród;
- 2) sposób ustalania wysokości wynagrodzeń członków Komisji Nadzoru Finansowego, o którym mowa w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, zwanych dalej „członkami Komisji”;
- 3) sposób ustalania wysokości środków przeznaczonych na wynagrodzenia i nagrody dla pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, zwanych dalej „pracownikami Urzędu Komisji”.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o przeciętnym wynagrodzeniu rocznym brutto w instytucjach nadzorowanych przez Komisję Nadzoru Finansowego, należy przez to rozumieć wynagrodzenie obliczane jako iloraz sumy wynagrodzeń brutto i przeciętnej liczby zatrudnionych w nadzorowanych instytucjach w okresie rocznym.

§ 3. Wynagrodzenie Przewodniczącego Komisji oraz jego Zastępców ustala się na podstawie kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość ustaloną według odrębnych zasad określa ustawa budżetowa, i mnożników kwoty bazowej określonych w rozporządzeniu.

§ 4. Wynagrodzenie zasadnicze oraz dodatek funkcyjny Przewodniczącego Komisji oraz jego Zastępców ustala się przy zastosowaniu następujących mnożników kwoty bazowej:

Lp.	Stanowisko	Mnożnik kwoty bazowej	
		wynagrodzenia zasadniczego	dodatku funkcyjnego
1	Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego	6,2	2,0
2	Zastępca Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego	5,7	1,6

§ 5. Miesięczne nagrody dla Przewodniczącego Komisji i jego Zastępców określa się w wysokości 125% wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego.

§ 6. Wysokość środków przeznaczonych na dany rok budżetowy na wynagrodzenia i nagrody dla Przewodniczącego Komisji i jego Zastępców ustala się jako iloczyn sumy rocznego wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego Przewodniczącego Komisji i jego Zastępców na dany rok budżetowy oraz wskaźnika 2,25.

§ 7. Kwoty wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego dla Przewodniczącego Komisji i jego Zastępców zaokrągla się do 10 groszy w górę.

§ 8. 1. Wysokość środków przeznaczonych na wynagrodzenia i nagrody dla pracowników Urzędu Komisji na dany rok budżetowy ustala się według wzoru:

$$W_t = WYN_{t-2} \times E_t \times CPI_{t-1} \times CPI_t,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

W_t - wysokość środków przeznaczonych na wynagrodzenia i nagrody dla pracowników Urzędu Komisji na dany rok budżetowy,

WYN_{t-2} - wysokość przeciętnego wynagrodzenia rocznego brutto w instytucjach nadzorowanych przez Komisję Nadzoru Finansowego sprzed dwóch lat poprzedzających dany rok budżetowy,

E_t - liczbę etatów planowanych na dany rok budżetowy,

CPI_{t-1} - prognozowany średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem za rok poprzedzający dany rok budżetowy, przyjęty w założeniach do ustawy budżetowej na dany rok budżetowy,

CPI_t - prognozowany średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, przyjęty do ustawy budżetowej na dany rok budżetowy.

2. Wysokość środków przeznaczonych na dany rok budżetowy na wynagrodzenia i nagrody dla pracowników Urzędu Komisji nie może być niższa niż iloczyn kwoty na

wynagrodzenia i nagrody zaplanowanej na rok poprzedzający dany rok budżetowy i średniorocznego wskaźnika wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej ustalonego w ustawie budżetowej na dany rok budżetowy.

§ 9. Wysokość miesięcznego wynagrodzenia członka Komisji ustala się według wzoru:

$$W_m = \frac{O_m}{P_m} \times 0,75 \times WGN_{t-1},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

W_m - wysokość wynagrodzenia członka Komisji w danym miesiącu,

O_m - liczba obecności członka Komisji we wszystkich posiedzeniach Komisji w danym miesiącu,

P_m - liczba posiedzeń Komisji w danym miesiącu,

WGN_{t-1} - wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym dany rok budżetowy, ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748, 1240, 1302 i 1311).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.¹⁾

PREZES RADY MINISTRÓW

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 października 2006 r. w sprawie wynagrodzeń i nagród pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego oraz Przewodniczącego Komisji i jego Zastępców (Dz. U. z 2006 r. poz. 1358 i 1702), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w związku z wejściem w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie zasadniczo powtarza treść rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 października 2006 r. w sprawie wynagrodzeń i nagród pracowników Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego oraz Przewodniczącego Komisji i jego Zastępców (Dz. U. z 2006 r. poz. 1358 i 1702), z wyjątkiem normy regulującej wysokość miesięcznego wynagrodzenia członka Komisji. W związku ze zmianą treści delegacji w art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 174 i 615) konieczne jest jednak wydanie nowego aktu wykonawczego.

Wysokość miesięcznego wynagrodzenia członka Komisji, o którym mowa w art. 5 ust. 2 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, będzie wynosiła maksymalnie 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym dany rok budżetowy, ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zgodnie ze wzorem, wynagrodzenie będzie zależało od obecności danego członka w posiedzeniach Komisji w danym miesiącu.